

РЕШЕНИЕ

№ 348

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9437** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.19ж, ал.2 във вр. с чл.126 – 256 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на сдружение „Информа“ срещу Агенция по заетостта (АЗ), за осъждането ѝ да заплати сумата 101 362,50 лева, представляваща неплатено възнаграждение по административен договор (споразумение) № ДОб-2-537#2/09.03.2017 година, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва иска, като счита, че съдопроизводството е по просрочена жалба; предвид чл.27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), 14- дневният срок за обжалване на неизпълнението е изтекъл през м. август 2017 година. Счита и, че съгласно чл.111, б. „б“ от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) е изтекла и 3-годишната давност, което пречатства възможността да се търси обезщетяване за неизпълнение на договора, както и за лихвите по главницата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Искът е допустим, като предявен от активно легитимирана страна против надлежен ответник. Разгледан по същество, е основателен.

Първоначално исковата молба е подадена до Софийски градски съд (СГС), където е образувано производство по гр. д. 8248/2022г. Същото е прекратено с определение №

1910/13.02.2023г., влязло в сила на 18.07.2023г. и делото е изпратено по подсъдност на настоящия съд.

Установява се от представеното Споразумение № Доб-2-537#2/09.03.2017г., че то е сключено на основание чл.7, ал.7 от Постановление на Министерския съвет (ПМС) № 280/2015г. за определяне на условията и реда за предоставяне на ваучери за обучение на безработни и заети лица по Приоритетна ос 1 по Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 – 2020 г. Страни по споразумението са АЗ в качеството на възложител и Сдружение „Информа“, включено в списъка на доставчици на обучение, утвърден от изпълнителния директор на Агенция по заетостта съгласно чл.7, ал.2 от горепосоченото ПМС. Същото представлява административен договор по определението на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) към ЗУСЕФСУ. Съгласно чл.1, ал.1 от Споразумението, възложителят възлага, а доставчикът на обучение приема да извършва обучение срещу ваучери на представителите на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирани по Приоритетна ос 1 на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“.

С писмо рег. № 20-00-1633/22.11.2018г. на изпълнителния директор на АЗ (л.25 в кориците на гр. д. № 8248/2022г. на СГС) ищецът е уведомен, че няма да му бъдат платени сумите по Споразумението за следните обучения:

1. Доб-ВЗЛ-01-01-2274#10/11.09.2018г., за придобиване на част от професия по специалност „Системно програмиране“ – III С. за 2 лица, по искане за плащане № 65/10.09.2018г. за сумата 1912,50 лева;
2. Доб-ВЗЛ-01-01-1158#8/11.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Бизнес администрация“ – III С. за 10 лица, по искане за плащане № 66/10.09.2018г. за сумата 15300 лева;
3. Доб-ВЗЛ-01-01-1998#14/11.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Компютърна графика“ – III С. за 10 лица, по искане за плащане № 71/10.09.2018г. за сумата 15300 лева;
4. Доб-ВЗЛ-01-01-1002#12/11.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Г. дизайн“ – III С. за 10 лица, по искане за плащане № 74/10.09.2018г. за сумата 15300 лева;
5. Доб-ВЗЛ-01-01-2273#11/11.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Системно програмиране“ – III С. за 12 лица, по искане за плащане № 78/10.09.2018г. за сумата 18360 лева;
6. Доб-ВЗЛ-01-01-2486#16/11.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Икономика и мениджмънт“ – III С. за 10 лица, по искане за плащане № 80/10.09.2018г. за сумата 15300 лева;
7. Доб-ВЗЛ-01-01-2040#10/12.09.2018г., за придобиване на професионална квалификация по специалност „Системно програмиране“ – III С. за 13 лица, по искане за плащане № 79/12.09.2018г. за сумата 19890 лева.

Всяка от посочените суми представлява 85 % от стойността на ваучерите и сборът им възлиза на 101362,50 лв., чието изплащане е предмет на исковата претенция. Съгласно чл.2, ал.1, б. „в“ от Споразумението, номиналната стойност на ваучера за обучения за придобиване на професионална квалификация за трета степен с продължителност най-малко от 960 учебни часа е в размер 1800лв. Съгласно чл.2, ал.2 от Споразумението, доставчикът има право да получи само средства в размер на стойността на ваучера за съответното обучение по чл.5, ал.2 от горепосоченото ПМС

№ 280/2015г. Съгласно чл.2, ал.3, т.3 от същото Споразумение, АЗ изплаща на доставчиците на обучения определен процент за конкретно посочената сума в съответствие с номиналната стойност на ваучера, за което доставчикът предоставя съответния ваучер и потвърждава полученото съфинансиране от страна на заетото лице.

Ваучерите за обучение са поименни ценни книги с фиксирана номинална стойност в лева, даващи право на притежателя да премине определено обучение – чл.4 от Общите условия, Приложение I към Споразумението. Разплащането с ваучери е уредено в чл.5 от същите Общи условия.

По делото са представени горепосочените искания за плащане (чл.5.3 от Общите условия), придружени с изброените в тях документи: ваучери съгласно т.5.3.1; свидетелства за професионална квалификация съгласно т.5.3.2; справки за предоставените услуги (учебни програми по часове с разглежданите теми) съгласно т.5.3.3; банкова идентификация на доставчика съгласно т.5.3.4 и обобщени данни за всички участници съгласно т.5.3.5.

Преди подаване на исканията за плащане, с уведомление рег. № ДОБ-2-537#5/23.07.2018г. възложителят прекратил Споразумението. Жалбата на ищеца против това уведомление като просрочена била оставена без разглеждане с протоколно определение № 134/14.09.2020г. по адм. д. № 8200/2019г. на Административен съд София град, Трето отделение, 11 състав, оставено в сила с определение № 14051/12.11.2020г. по адм. д. № 11722/2020г. на Върховния административен съд, Седмо отделение.

В настоящето производство са изслушани показанията на свидетелите К. Е. Е.–Л. и Й. В. К., които съдът в настоящия състав възприема като обективни, последователни, безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото. Свидетелят К. посочва, че е извършвал дейност в сдружение „Информа“ като преподавател на граждански договор в 47-мо СОУ, доколкото си спомня, в периода от 10.2017 г. до 08.2018 г. По „Системно програмиране“, на малки групи, в състав от 10–12 човека. Редовно присъствали. Свидетелят е доволен и те са доволни. Били им предоставени учебни материали, компютърна техника, интернет. Някои имали даже собствени компютри и ползвали общия интернет в залата. И свидетелят им предоставял такива, тъй като работи с компютър, има принтер въщи, копирна машина и им раздавал материали, разработени от него. С учебни примери, като контролни тестове за проверка на знанията в хода на учебния процес за проверка на знанията. Накрая завършвали курсовете с изпит. Свидетелят е доволен и от „Информа“, коректни във всяко отношение. Всичко, което трябвало, било заплатено коректно. В училището имали стаи, които били маркирани съответно, къде ще се проведе курсът, от колко до колко. Имало утвърдена програма, по която се провеждали учебните занятия. Свидетелят се подготвял предварително, раздавал задачи за домашно, които обучаемите представяли на следващото занятие, съботно-неделни курсове. Проверявал, извеждал да демонстрират пред останалите някой по желание, който иска да покаже. Предлагал да си сменят местата, да излязат и демонстрират това, което са направили за домашно. В такъв стил провеждал част от занятията, за да покажат какво са научили в предходните часове като практика, като теория, с въпроси и отговори. Имало присъствени списъци, на които се подписвали всички и съответно те се предавали на „Информа“ и представител, който присъствал, събирал списъците. Свидетелят не искал лични карти, разчитал на активност от страна

на курсистите, тъй като е в техен интерес да приключи курсът успешно за тях и в някаква степен да им бъде полезен занапред за някаква реализация. От Агенция по заетостта идвали няколко пъти на проверки, всичко било коректно. Няма забележки към него и към обучаемите. Курсовете, които провеждал, били по „Приложно програмиране“. Провеждали се от октомври 2017 година, към края на август 2018 г. В този интервал, като конкретна дата не може да каже, с оглед на времето. Били привечер, може би 4 или 6 учебни часа, с почивки, през ден. За тези проверки се съставяли документи, подписвани от него и представител на „Информа“. Свидетелят не помни случай, в който да се е наложило да замести колега. Първоначално идеята на тези курсове, те се водят като социална адаптация към Агенцията по заетостта, с цел придобиване на някаква квалификация по преподавана тематика. С ученици не е водил курсове.

Свидетелката Л. посочва, че била преподавател в „Информа“ по икономически дисциплини. Водила курсове, като например „Бизнес администрация“, „Икономика и мениджмънт“. В края на 2017 г. и значителна част на 2018 г. били отношенията ѝ с тях. Имала граждански договор за провеждане на часове и водела лекции. Курсовете се провеждали в 47-мо средно училище „Д.“, вечерно и съботно-неделно. Имало определена стая. Тъй като имало много курсове, на всяка една стая било написано, кой курс къде е и съответно, всеки отивал по направление по курса. Имало график за провеждане, по дни и по часове. В един час горе-долу 10-тина курсисти имало. Рядко отсъствали, по здравословни причини главно ако се налага, но това не било системно. Проверявали дали някой отсъства, сдружение „Информа“ им давало ежедневни присъствени списъци, списъка на курсистите и място за подпис и с влизането свидетелката пускала списъка, всеки срещу името си се подписвал, прибирала списъка и след това го предавала на „Информа“. От сдружението ѝ заплатили навреме и изцяло. Тя специално нейните курсове си ги водела, не е отсъствала. Водела курсове „Икономика и мениджмънт“ и „Бизнес администрация“, през 2018 г., не помни на кои дати, били съботно-неделни. Свидетелката взимала присъствената форма, брояла подписите и хората, едно към едно съвпадало и прибирала в чантата си. Не започвала веднага да говори на хората. Виждала един по един как хората се подписват и си прибирала формата, за да може да почне спокойно да им говори и те да я слушат. Отношенията ѝ с „Информа“ били оформени с граждански договор, който подписала. Правели ежемесечни отчети и допълнителни, кога, какво са провели. Отделно имали и проверки от Агенцията по заетостта. Те идвали внезапно, без да предупреждават и проверяват. Влизат примерно при свидетелката, прави се за момента протокол, дата и час, колко души имала като хора курсисти и тя като проверен преподавател, в смисъл, че са я проверили и, че е съгласна. Задължително хората изисквали подписи и от някои от курсистите, без значение кой, да подпише, че това е така. Подписът на свидетелката започва с първата ѝ буква и нататък е строго специфично. Тя има висше образование, „Маркетинг и мениджмънт“, с допълнителна квалификация „Финанси, счетоводство и контрол“. Работи в Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. С „Информа“ се свързала по интернет. Видяла в „Д.“, че търсят преподаватели. Чрез „Д.“ кандидатствала, одобрили я и ѝ се обадили по телефона. Сега все още работи в Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, но е в продължителен болничен вследствие на операция на дясна тазобедрена става. Договорът за обученията е втори, извън трудовия. Тя е по служебно правоотношение с агенцията.

По делото са представени приходни касови ордери (ПКО) за сумата на съответно 15 % от стойността на обучението, дължима като съфинансиране от притежателя на ваучер, за които ищецът изрично е потвърдил, че поставените подписи за „гл. счетоводител“ и „касиер“ са на управителя на сдружението.

Както беше посочено по-горе, прекратеното Споразумение между страните по делото има характера на административен договор по определението на § 1, т.1 от ДР на ЗУСЕФСУ и споровете относно неговата действителност, изпълнение, изменение или прекратяване се решават от административния съд по реда на Дял трети от АПК, съгласно чл.19ж, ал.1 и ал.2 от същия кодекс и чл.27, ал.1 ЗУСЕФСУ. Във връзка с възражението на ответника за нередовност на исковата молба, изразяваща се в незаплащане на държавна такса, определена съобразно материалния интерес следва да се отбележи, че съгласно чл.27, ал.6 ЗУСЕФСУ при оспорването на индивидуалните административни актове по този закон държавните такси, които се събират за съдебните производства, са пропорционални и са в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. – таксата е в размер 4500 лв. Държавната такса, определена в т.2б, б. „б“ от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието, също е установена за жалби срещу административни актове. Настоящото производство няма за предмет оспорване на индивидуален административен акт. Тъй като както чл.27, ал.1 ЗУСЕФСУ, така и чл.19ж, ал.2 АПК препращат към реда за оспорване на административните актове и доколкото в Дял трети на АПК и ЗУСЕФСУ няма изрична уредба на размера на държавната такса по спорове относно изпълнението на административен договор, следва да се приеме, че дължимата такса е съобразно посочената Тарифа, в който размер е платена в случая.

Както беше посочено по-горе, Споразумение №ДОб-2537#2/09.03.2017г. е било прекратено от АЗ, което обстоятелство не прегражда възможността на изпълнителя по споразумението да търси защита по реда на чл.19ж АПК вр. чл.128, ал.1, т.3 от АПК на правата, които счита, че произтичат за него от това споразумение. На основание последното в случая ищецът претендира ответникът да изпълни поетото задължение по да заплати престираната от ищеца услуга. Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност по отношение на задължението на ответника за заплащане на сумите, представляващи част от договорената безвъзмездна финансова помощ по сключеното между страните по делото споразумение. Спрямо процесното правоотношение са приложими на общо основание разпоредбите на националното законодателство относно давността, а именно – тези на чл. 110 и сл. от ЗЗД. Давността според правилата на ЗЗД не е изтекла към момента на предявяване на исковата претенция. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ЗЗД ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Съгласно чл.4, ал.1 от Споразумението, доставчикът на обучение следва да получи средства за извършените обучения в срок до 30 календарни дни от датата на подаване на искането за плащане. Ищецът е подал искането за плащане на 10.09.2018г. , като ответникът е бил длъжен да извърши плащането в срок до 10.10.2018г. Като не го е извършил, той е изпаднал в забава след изтичането на срока /чл.84, ал.1 от ЗЗД/ и на основание чл.86 от ЗЗД дължи лихва от деня на забавата. Исковата молба е заведена на 03.08.2022г., към който момент не е бил изтекъл петгодишният давностен срок за задълженията на АЗ. Неоснователно е възражението,

че искането е погасено от тригодишната давност по чл.111, б. „б“ от ЗЗД, защото споразумението е прекратено на 28.07.2018г., а искът е депозиран на 03.08.2022г. в СГС. Сумите са станали съдебно изискуеми на 10.10.2018г., съответно - 12.10.2018г., и предявеният иск е с правно основание чл.79, ал.1, предл.1 и чл.86 от ЗЗД във връзка с чл.3, ал.2, т.2 от Споразумение ДОб-2-537#2 от 09.03.2017г. – иска се изпълнение на паричното задължение по едностранно прекратеното от страна на Агенция по заетостта споразумение с произтичащото от него обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, т. е. случаят не касае вземания за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор. От момента на депозиране на искането за плащане следва да се счита за възникнало вземането на ищеца, като съгласно чл. 110 от ЗЗД давностният срок е петгодишен и съответно изтича след 10.10.2023 г., съобразно правилата за броене на сроковете, визирани в чл. 72 от ЗЗД и чл. 60, ал. 2 от ГПК.

Основното задължение на изпълнителя е да изпълни възложената му работа, което изпълнение трябва да е съобразено с поръчката на възложителя – чл.4, ал.2 от Споразумението, вр. чл.258 от ЗЗД, чл.264, ал.1 от ЗЗД, чл.265 от ЗЗД и чл.266 от ЗЗД. Същевременно изпълнението следва да бъде извършено по начин, че готовият резултат да е годен за обикновеното или предвидено в договора предназначение – чл.261, ал.1 от ЗЗД. Основното задължение на възложителя е да приеме работата и да заплати уговореното възнаграждение – чл.3, ал.2 от Споразумението вр. чл.264, ал.1 от ЗЗД. Приемането на работата, т. е. на резултата от изпълнението на договора за изработка /споразумението/ е право и задължение на възложителя. Последният е длъжен да приеме работата, ако тя отговаря на поръчката му – като вид, количество, качество, технически и др. параметри. Възложителят има право да откаже да приеме работата, ако тя не отговаря на поръчката му. Видно от представените писмени доказателства – искания за плащане, графици за обучения, ваучери за обучение на заети лица, декларации от обучаваните за провеждане на обученията, свидетелства за придобита трета степен на професионални квалификации и специалности, ищецът е изпълнил възложената му работа. В същия смисъл са и показанията на изслушаните свидетели. Същите посочват, че обучението по водените от тях курсове е реално извършено, курсистите са присъствали на обученията, преподавателите са получили възнаграждение за престоирания труд. По делото са представени издадените свидетелства за придобита квалификация, видно от които обучаемите са положили необходимите държавни изпити. Ответникът не установява, а и не твърди, че е извършвал каквито и да е плащания във връзка с така проведените обучения.

Относно представените ПКО за 15% съфинансиране за обучение, представителят на ищеца изрично заяви, че са подписани от управителя на сдружението. Не съществува нормативно изискване, съставляващо пречка за съставяне на ПКО по този начин, нито за сключване на отделен договор със всеки от обучаемите лица за тяхното самоучастие; не съществува и изискване ПКО да бъдат подписани от посочените лица. Издадените от касиера и счетоводител ПКО са първичен счетоводен документ, свидетелстващ за извършената счетоводна операция. Дори да се приеме, че едно или повече от обучаемите лица не са заплатили в действителност припадащата им се част от стойността на обучението, а това е сторено от самото сдружение за негова сметка, това обстоятелство е ирелевантно за изпълнението на задълженията на страните по Споразумението, а съответно – и за спора в случая.

Предвид изложеното, съдът в настоящия състав приема, че не е налице нито едно от условията на чл.4, ал.3 от Споразумението, при които изпълнителят няма право да

получи стойността на ваучерите. Възложените му седем обучения, описани по-горе, са изпълнени съобразно договореното с АЗ, поради което последната дължи заплащането им, представляващо стойността на предоставените ваучери за обучения. Предявеният иск с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД се явява основателен и следва да се уважи за предявената сума. С оглед акцесорния му характер, основателен е и искът по чл.86 от ЗЗД за заплащане на законната лихва върху претендираната главница.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от ищеца искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се общ размер на последните: 4650 лв., от които 50 лв. - държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 4600лв., видно от отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие от 18.07.2022г. и платежно нареждане от 19.07.2022г. (л.27 в кориците на гр. д. № 8248/2022г. на СГС). Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като платеното е близо до минимума, определен съгласно чл.8, ал.1 във вр. с чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери адвокатските възнаграждения в редакцията ѝ, действала при подписване на договора и плащане на хонорара, и по-нисък от понастоящем нормативноустановения минимум. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.79, ал.1 от Закона за задълженията и договорите Агенцията по заетостта да заплати на сдружение „Информа“, с ЕИК[ЕИК], сумата 101 362,50 лв. (сто и една хиляди триста шестдесет и два лева и петдесет стотинки), представляваща неизплатено възнаграждение по Споразумение ДОб-2-537#2/09.03.2017г. с предмет: извършване на обучение срещу ваучери на представителите на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирани по Приоритетна ос 1 на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 г., за следните обучения: Доб-ВЗЛ-01-01-2274#10/11.09.2018г., Доб-ВЗЛ-01-01-1158#8/11.09.2018г., Доб-ВЗЛ-01-01-1998#14/11.09.2018г., Доб-ВЗЛ-01-01-1002#12/11.09.2018г., Доб-ВЗЛ-01-01-2273#11/11.09.2018г., Доб-ВЗЛ-01-01-2486#16/11.09.2018г. и Доб-ВЗЛ-01-01-2040#10/12.09.2018г., ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 03.08.2022г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Агенция по заетостта да заплати на сдружение „Информа“, с ЕИК[ЕИК], сумата 4650 (четири хиляди шестстотин и петдесет) лева - разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: